

ikke i Formen alene, men i Harmonien mellem Form og Indhold; men Indholdet er krænketh, hvor Dragthens sande Hensigt er tilsidesat for Synets Skyld.

Naar der dernæst spørges, om al *Luxus* er utilladelig, skal jeg villig indrømme, at der gives *Luxus*, som i sig selv er fuldt berettiget. Det er Gud, der giver Mennesket at vinde *mere* ud af Jorden, end han behøver til de aller snevreste Fornødenheder. Gud giver *rigeligt*, og et Øjemed dermed er tilvisse (foruden andre), at Mennesket skal *glæde sig* ved den rigelige Gave. Derigjennem udvides Menneskets Liv, og dets Fornødenheder mangfoldiggjøres. Kulturens Fremskridt bero selv for en stor Del paa denne Stigning i Livsfornødenhederne. Men er der saaledes en Art *Luxus*, der har betydelig ethisk Værdi, saa er der tilvisse en anden Art, som er afgjort forkastelig. Den Frihed, som er nødvendig, for at Livet kan udfolde sig, og de højere Fornødenheder komme frem, der betegne det sædelige Fremskridt, giver nemlig paa samme Tid Væxt til en Mængde vilde Skud, og Menneskers Lyst og Arbejde rettes imod en Mangfoldighed af Ting, som dels ere slet og ret overflødige, indholdsløse i aandelig Betydning, dels ligefrem fordærlige, idet de bortlede Tankerne fra det, der har Værdi i Livet. Den berettigede *Luxus* bærer sin Frugt i en rigere og dybere Udvikling af Aands- og Hjertelivet. Den uberettigede *Luxus* fører derimod til en selvstændig Udvikling af alt det ydre, det legemlige, Skinnet, Fænomenet, og udhuler Livet paa skjæbnsvanger Maade. Er det tvivlsomt, til hvilken af disse Arter *Luxus* i Klædedragt hører hen?

Men selv om det indrømmes, at Evadøtrenes Skrøbelighed aabenbarer sig i Klædedragten, er det saa andet end, hvad der sker overalt i Menneskelivet, eftersom vi ikke ere saa gode, som vi burde være? Er Elendigheden *særlig* stor paa dette Punkt? Ja, lad os endnu kun kaste et Blik paa *Resultaterne*. Mange Menneskers Øren ere døde for ethiske Overvejelser, men de aabenlyse Resultater i de enkeltes og i Samfundets Liv tale et saa kraftigt Sprog, at muligvis selv de døde kunde vækkes op.

For det første fører Fænomensygen paa dette Punkt til et umaadeligt *Spild af Kræfter*. Hvor mange Tanker optages ikke til ingen Nytte! Hvor megen Tid og hvor mange aandelige Kræfter ødsles ikke bort herpaa! Paa alle Aandslivets